

"رود توقف ناپذیر جنبش زنان ایران"

گزارش کاترین باتلر با شرح رویدادهای یک روز از زندگی زهره وطنخواه آغاز می شود

روزنامه ایندپندنت در ویژه نامه "زندگی" روز پنجشنبه 26 فوریه خود گزارشی به قلم کاترین باتلر را منتشر کرده است که در آن به بررسی وضعیت جامعه زنان ایرانی پرداخته شده است.

این گزارش که "آنها یک روز باید به حرف ما گوش کنند" نام دارد، با شرح امور یک روز زهره وطنخواه، راننده ای که در مسابقات اتومبیلرانی در ایران شرکت می کند آغاز می شود و برای مخاطبان روزنامه بریتانیایی ایندپندنت شرح می دهد که او تحت حکومت اسلامی ایران چگونه زندگی می کند و چگونه بر مشکلات یک جامعه بالقوه مردسالار فائق می آید.

کاترین باتلر یادآوری می کند که انقلاب ایران چگونه شرایط حضور در اجتماع را برای زنان در ایران تغییر داد و به عنوان نمونه می نویسد که حکومت جدید (پس از انقلاب) معتقد بود زنان بیش از آن احساساتی هستند که به امر قضاوت بپردازند.

با این وجود این خبرنگار با اشاره به تجربه رانندگی در کنار خانم وطنخواه در شهر تهران می نویسد: "زنی که در کنار من رانندگی می کرد به هیچ وجه منکوب شده به نظر نمی رسد" اما معتقد است تنش میان سنت و مدرنیته "که زندگی زنان را به شدت تحت تأثیر قرار داده" چیزی نیست که بتوان از آن فاصله گرفت.

خبرنگار ایندپندنت می نویسد: "زنان ایرانی و نه تنها ملکه های ورزش یا برندگان جایزه صلح نوبل، به تدریج مقابل روحانیت می ایستند و برخی از آنها تبعات سیاسی ترسناک این امر را نیز تجربه می کنند."

"تشویق از پشت صفحه تلویزیون"

او از جمله از سرنوشت عالیه اقدام دوست می نویسد که به دلیل شرکت در تظاهرات مسالمت آمیز در دفاع از حقوق زنان به سه سال زندان محکوم شد و اولین زنی شد که به این دلیل به زندان رفت.

کاترین باتلر، اظهارات ریشارد کاپوشینسکی، نویسنده کتاب "شاه شاهان" که گفته بود "ایرانی ها استعداد عجیبی در صبر کردن دارند" را تأیید می کند و می نویسد: "از زمان انقلاب ایران، 27 سال طول کشید تا زنان ایرانی اولین تجمع عمومی خود را برگزار کنند."

خانم باتلر به شرح قوانین تبعیض آمیز جنسیتی ایران در مواردی مثل ارث، حق طلاق، سن مجرمیت، دیه، منع ریاست جمهوری، و حجاب می پردازد و می نویسد اعضای "کمپین یک میلیون امضاء برای تغییر قوانین تبعیض آمیز علیه زنان" پس از برخورد پلیس با تجمع آنها و دستگیری اعضای این کمپین، نحوه تلاش خود را تغییر داده اند و دیدار و گفتگوهای رو در رو در شهرها و روستاها را برای رسیدن به هدف خود برگزیده اند.

این روزنامه نگار هرچند با استناد به مشاهدات خود می نویسد زنان ایرانی راه دور زدن محدودیت های موجود علیه خود را یافته اند، اما به عنوان مثال به محرومیت زنان از حضور در ورزشگاه ها اشاره می کند و بخشی از نامه ای را نقل می کند که دختران ایرانی در آستانه بازی ایران و کره جنوبی در مرحله مقدماتی جام جهانی به تماشاگران کره ای دادند.

در این نامه آمده: "خواهران کره ای! هنگامی که شما با جیغ و فریاد و دست زدن تیم خود را تشویق می کنید، ما در خانه های خود پشت صفحه تلویزیون لعنتی زندانی هستیم. ما باید جیغ هایمان را در گلو بکشیم؛ ما حتی وقتی خوشحال هستیم گریه می کنیم چون فوتبالیست های ما نمی توانند صدای تشویق ما را بشنوند."

جامعه مردسالار

کاترین باتلر از تاثیر حجاب بر کاهش نرخ بی سوادی در میان زنان و افزایش حضور آنها در دانشگاه ها نوشته است

کاترین باتلر می نویسد حتی اگر زنانی که حامی وضع قوانین موجود هستند هم خواستار شرایط متفاوتی شوند، قدرت چندانی برای رسیدن به هدف خود ندارند زیرا "در ایران این مردان هستند که قوانین را وضع و تفسیر می کنند" و به ویژه از شمار اندک نمایندگان زن در مجلس انتقاد می کند.

هرچند این خبرنگار یادآور می شود که اصلاحات، زنان را به دستگاه قضایی بازگردانده است.

خبرنگار ایندیندنت در ادامه می نویسد: "تعجب بر انگیز است که چرا باید برخی روحانیون و سیاستمداران متعصب ایران تا این اندازه تمایل داشته باشند زنانی را که حتی نظام اسلامی حکومت را به چالش نمی کشند و تنها تقاضای توازن در قوانین زن و مرد را مطرح می کنند، ساکت نگه دارند."

کاترین باتلر حتی معتقد است که وضعیت کنونی حتی نباید برای آنها ناگهانی تلقی شود چرا که "در 30 سال گذشته زنان به مدارس و دانشگاه ها سرازیر شده اند، نرخ بی سوادی بسیار کاهش یافته و برنامه های کنترل جمعیت آنها را از بند خانواده های بزرگ رهانیده است."

این خبرنگار می نویسد که چگونه "پدرانی حاضر به تحمل همنشینی فرزندان دختر خود در کلاس های درس با پسران نبودند" اما اعمال موازین حجاب "درهای آموزش عالی را به روی زنان گشود" و باعث شد شمار دختران و زنان راه یافته به دانشگاه ها به رقم کنونی 70 درصد دانشجویان برسد.

خبرنگار ایندیندنت هر چند با نقل اظهارات اعضای کمپین یک میلیون امضاء تاکید می کند که این گروه انگیزه های سیاسی دنبال نمی کند و "به دنبال تغییر بدون تغییر حکومت" است، اما با اشاره به مواضع فائزه هاشمی و زهرا مصطفوی، فرزند آیت الله خمینی می افزاید که در این بین تنها فرزندان روحانیون هستند که می توانند آزادانه از شرایط موجود انتقاد کنند.

عامل نارضایتی اقتصادی

پروین اردلان، فعال امور زنان راه حل ایران را تغییر ناگهانی نمی داند

ایندیندنت در این بین تاثیر عامل وضعیت اقتصادی در تعیین ادامه مسیر را بسیار مهم می داند.

خبرنگار این روزنامه متذکر می شود که اگر نارضایتی از وضعیت اقتصادی افزایش یابد، احتمال بازگشت محمد خاتمی به قدرت وجود دارد که این تغییر "فشار برای انقلاب جنسیتی در ایران" را افزایش خواهد داد.

این روزنامه در نهایت از نگرانی از حرکتی انقلابی در ایران می نویسد و متذکر می شود که نگرانی از چنین حرکتی به طبقه روحانیون حاکم محدود نمی شود.

از جمله پروین اردلان، از فعالان حقوق زنان به کاترین باتلر می گوید: "تجربه انقلاب نشان داد که زنان لزوما برنده تغییر خشونت آمیز نیستند."

او ادامه می دهد: "باید گام به گام حرکت کنیم. ما انقلاب و جنگ را دیده ایم و می دانیم که تغییر ناگهانی راه حل ایران نیست."

"اما ما مانند یک رودخانه در حرکتیم، و می دانید که رودخانه را نمی توان متوقف کرد."